អនុក្រឹត្យលេខ ៧២ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១១/០៨/១៩៩៩
ស្តីពីកិច្ចដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

-បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨-៧២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខនស/រកម/០១៩៦/២១ ចុះ ថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពី ការបង្កើតក្រសួងបរិស្ថាន

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខនស/រកម/១២៩៦/៣៦ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលបានប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពី កិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ

-បានការឯកភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គនាថ្ងៃទី២៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៩។

សម្រេច

ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលបំណង៖

-កំណត់ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានលើរាល់គម្រោង និងសកម្មភាពរបស់ឯកជន ឬសាធារណៈ ហើយត្រូវបានពិនិត្យ និងវាយតម្លៃដោយក្រសួងបរិស្ថានមុន ដាក់ជូនរាជរដ្ឋាភិបាលសម្រេច

-កំណត់ប្រភេទ និងទំហំគម្រោងសកម្មភាពដែលមានស្រាប់ និងកំពុងដំណើរការទាំងឯកជន ទាំងសាធារណៈ ដែលត្រូវវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

-បំផុសឱ្យមានការចូលរួមពីសាធារណជន ក្នុងកិច្ចដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ព្រមទាំងទទួលយកមតិ យោបល់ មកធ្វើការពិចារណា ក្នុងកិច្ចដំណើរការអនុម័តគម្រោង ។

មាត្រា ២.-

អនុក្រឹត្យនេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះគម្រោងដែលស្នើឡើង ព្រមទាំងសកម្មភាពដែលមានស្រាប់ និងកំពុងដំណើរការ ដែលជាបុគ្គលឯកជន ជាក្រុមហ៊ុនឯកជន ជាក្រុមហ៊ុនចំរុះរដ្ឋ ឬជាក្រុមហ៊ុនរដ្ឋជាក្រសួង-ស្ថាប័នរដ្ឋ ដែលមានចែងនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុក្រឹត្យនេះ លើកលែងតែគម្រោងដែលមានលក្ខណៈពិសេស និងចាំបាច់បន្ទាន់ ដែលសម្រេចដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ។

ជំពូកទី២
ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា ៣.-

ក្រសួងបរិស្ថាន មានភារកិច្ច៖

ក. ពិនិត្យ និងវាយតម្លៃលើរបាយការណ៍តម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដោយសហការជាមួយក្រសួង-ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ

ខ.តាមដាន ឃ្លាំមើល និងចាត់វិធានការ ឱ្យម្ចាស់គម្រោងប្រតិបត្តិតាម ផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានក្នុងដំណាក់កាលសាងសង់ ប្រតិបត្តិ និងបញ្ចប់គម្រោង ដូចមានចែងក្នុង របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលបានអនុម័តរួច ។

មាត្រា ៤.-

ស្ថាប័ន និងក្រសួង ដែលមានសិទ្ធិអនុម័តលើគម្រោង មានភារកិច្ច ពិនិត្យ និងសម្រេចលើគម្រោង ដូចមានចែងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុក្រឹត្យនេះ ដែលក្រសួងបរិស្ថានបានពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់លើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។

មាត្រា ៥.-

អាជ្ញាធរខេត្ត-ក្រុង មានសិទ្ធិអនុម័តលើគម្រោង ខេត្ត-ក្រុង មានភារកិច្ចៈ

-បញ្ជូនរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន នៃគម្រោងដែលជាបុគ្គលឯកជនជាក្រុមហ៊ុនឯកជន ជាក្រុមហ៊ុនចំរុះរដ្ឋ ឬជាក្រុមហ៊ុនរដ្ឋ ទៅមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង

-ពិនិត្យ និងសម្រេចលើគម្រោង បន្ទាប់ពីបានពិចារណាលើយោបល់របស់មន្ទីរបរិស្ថានថ្នាក់ខេត្ត-ក្រុង ដែលក្រសួងបរិស្ថានបានប្រគល់សិទ្ធជូន ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ។

ជំពូកទី៣

តម្រូវការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន សម្រាប់គម្រោងស្នើសុំ

មាត្រា ៦

ម្ចាស់គម្រោងត្រូវធ្វើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ចំពោះគម្រោងដែលតម្រូវឱ្យមានការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ៧.-

ម្ចាស់គម្រោង ត្រូវដាក់ពាក្យសុំពិនិត្យ របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង និងរបាយការណ៍សិក្សាបុរេលិទ្ធភាពទៅក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ៨.-

ម្ចាស់គម្រោងត្រូវដាក់ពាក្យសុំពិនិត្យរបាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ និងរបាយការណ៍សិក្សាលទ្ធភាពទៅក្រសួងបរិស្ថាន ចំពោះគម្រោងដែលអាចបង្កហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរ ដល់ធនធានធម្មជាតិ អេកូស៊ីស្តែម សុខភាព និងសុខមាលភាពសាធារណៈ ។

មាត្រា ៩.-

ម្ចាស់គម្រោងត្រូវដាក់ពាក្យសុំពិនិត្យរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៧ និងមាត្រា ៨ ទៅមន្ទីរបរិស្ថាន ខេត្ត-ក្រុង ចំពោះគម្រោងថ្នាក់ខេត្ត-ក្រុង ។

មាត្រា ១០.-

គោលការណ៍ណែនាំ ស្តីពីការធ្វើរបាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង និងរបាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ១១.-

ម្ចាស់គម្រោងត្រូវបង់ថ្លៃសេវាការងារ សម្រាប់ការពិនិត្យលើរបាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននិងគម្រោងតាមដាន ឃ្លាំមើល ការអនុវត្តគម្រោង ។ តម្លៃសេវាការងារនេះត្រូវកំណត់ដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិង ហិរញ្ញវត្ថុ តាមសំណើរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ដែលត្រូវបញ្ចូលក្នុងថវិកាជាតិ ។

មាត្រា ១២.-

ម្ចាស់គម្រោងត្រូវបង់វិភាគទានចូលក្នុងមូលនិធិទាយជ្ជទានបរិស្ថាន សម្រាប់កិច្ចការពារបរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៩ ជំពូកទី៨ នៃច្បាប់ស្តីពី កិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធាន ធម្មជាតិ ។

មាត្រា ១៣.-

ពាក្យសុំត្រូវបំពេញដោយម្ចាស់គម្រោង និងត្រូវផ្តល់ជូនដោយក្រសួងបរិស្ថាន ចំពោះគម្រោងថ្នាក់ក្រសួង-ស្ថាប័ន និងត្រូវផ្តល់ជូនដោយមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង ចំពោះគម្រោងថ្នាក់ ខេត្ត-ក្រុង ។

ជំពូកទី៤
បែបបទនៃកិច្ចដំណើរការ ពិនិត្យ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន
សម្រាប់គម្រោងស្នើសុំ

មាត្រា ១៤.-

ម្ចាស់គម្រោងត្រូវរៀបចំ និងបញ្ជូនរបាយការណ៍ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៧ ទៅក្រសួងបរិស្ថាន និងផ្តល់លិខិតចម្លង ទៅស្ថាប័នអនុម័តគម្រោង ។

មាត្រា ១៥.-

ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវពិនិត្យរបាយការណ៍ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៤ ព្រមទាំងចាត់បញ្ជូន យោបល់និងសំណើទៅម្ចាស់គម្រោង និងស្ថាប័នអនុម័តគម្រោងក្នុងរយៈពេល ៣០ ថ្ងៃ គិតថ្ងៃធ្វើការ ចាប់ពីថ្ងៃដែលក្រសួងបានទទួលរបាយការណ៍សិក្សាបុរេលទ្ធភាព និងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ពីម្ចាស់គម្រោង ។

មាត្រា ១៦.-

ក្នុងករណីដែលក្រសួងបរិស្ថាន តម្រូវឱ្យមានរបាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ម្ចាស់គម្រោងត្រូវរៀបចំ និងបញ្ជូនរបាយការណ៍ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៨ ទៅក្រសួងបរិស្ថានជាមួយ នឹងការដាក់ពាក្យសុំវិនិយោគទៅស្ថាប័នអនុម័តគម្រោង ។

មាត្រា១៧.-

ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវពិនិត្យរបាយការណ៍ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៦ ព្រមទាំងចាត់បញ្ជូនយោបល់និងសំណើទៅម្ចាស់គម្រោង និងស្ថាប័នអនុម័តគម្រោងក្នុងរយៈពេល ៣០ ថ្ងៃ គិតថ្ងៃធ្វើការ ចាប់ពីថ្ងៃដែលក្រសួងបានទទួលរបាយការណ៍សិក្សាលទ្ធភាព និងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ពីម្ចាស់គម្រោង ។

មាត្រា ១៨.-

ក្នុងករណី ក្រសួងបរិស្ថានខកខានមិនបានបញ្ជូនយោបល់ និងសំណើដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៥ និងមាត្រា ១៧ នោះ ស្ថាប័នអនុម័តគម្រោងអាចកំណត់ថា គម្រោងនេះបានបំពេញ តម្រូវការនៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ១៩.-

ក្នុងសមត្ថកិច្ច ជាស្ថាប័នអនុម័តគ្រោងផង និងជាម្ចាស់គម្រោងផងនោះ ម្ចាស់គម្រោងត្រូវមានភារកិច្ចអនុវត្តកិច្ចដំណើរការ ដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី៣ និងជំពូកទី៤ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ២០.-

មុនចាប់ដំណើរការអនុវត្តគម្រោង ម្ចាស់គម្រោងត្រូវទទួលយោបល់ឯកភាពពីក្រសួងបរិស្ថានលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ។

ជំពូកទី៥
បែបបទនៃកិច្ចដំណើរការ ពិនិត្យ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន
ចំពោះសកម្មភាពមានស្រាប់

មាត្រា ២១.-

ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ ០១ ឆ្នាំបន្ទាប់ពី អនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវ ត្រូវរៀបចំធ្វើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង និងដាក់ពាក្យសុំពិនិត្យរបាយការណ៍នេះ មកក្រសួងបរិស្ថាន ចំពោះសកម្មភាពមានស្រាប់ និងកំពុងដំណើរការ ដែលបានទទួលការ

អនុម័តពីថ្នាក់ក្រសួង-ស្ថាប័ន ។

មាត្រា ២២.-

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវ ត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ យ៉ាងយូរ ៦ ខែទៅតាមតម្រូវការដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី៣ និងជំពូកទី៤ នៃអនុក្រឹត្យនេះក្នុងករណីដែលក្រសួងបរិស្ថាន បានពិនិត្យឃើញថាសកម្មភាពដែលមានស្រាប់ និងកំពុងដំណើរការ តម្រូវឱ្យមានការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ។

មាត្រា ២៣.-

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវ ត្រូវអនុវត្តផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ដែលមានចែងក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ក្នុងរយៈពេល ៦ ខែគិតចាប់តាំងពីថ្ងៃ ដែលក្រសួងបរិស្ថានបានចេញសេចក្តីជូនដំណឹងថា របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន បានបំពេញតាមតម្រូវការ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា២៤.-

ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ ០២ ឆ្នាំបន្ទាប់ពីអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវ ត្រូវរៀបចំធ្វើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង និងម្ចាស់ដាក់ពាក្យសុំពិនិត្យរបាយការណ៍នេះមកមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង ចំពោះសកម្មភាពមានស្រាប់ និងកំពុងដំណើរការដែលបានទទួលការអនុម័តពីថ្នាក់ខេត្ត-ក្រុង ។

មាត្រា ២៥.-

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវ ត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ យ៉ាងយូរ ៦ ខែទៅ តាមតម្រូវការដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី៣ និងជំពូកទី៤នៃអនុក្រឹត្យនេះ ក្នុងករណីដែលមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុងពិនិត្យឃើញថា សកម្មភាពដែលមានស្រាប់ និងកំពុងដំណើរការតម្រូវឱ្យមានការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ។

មាត្រា ២៦.-

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវ ត្រូវអនុវត្តផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ដែលមានចែងក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននោះ ក្នុងរយៈពេល ៦ ខែគិតចាប់តាំងពីថ្ងៃដែល មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុងបានចេញសេចក្តីជូនដំណឹងថា របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន បានបំពេញតាមតម្រូវការនៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

ជំពូកទី៦
លក្ខខណ្ឌនៃការអនុម័តគម្រោង

មាត្រា ២៧.-

ស្ថាប័នអនុម័តគម្រោង ត្រូវណែនាំម្ចាស់គម្រោង ឬម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឱ្យអនុវត្តតាមផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានបៃគម្រោង ដូចបានរៀបរាប់ក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលបានអនុវត្តដោយក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ២៨.-

ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវសហការជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធចេញបញ្ជាឱ្យផ្អាកសកម្មភាព ចំពោះម្ចាស់គម្រោង ឬម្ចាស់កម្មសិទ្ធិណា ដែលពុំបានអនុវត្តតាមផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាននៃគម្រោង ដូចមានចែងក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលបានឯកភាពរួចហើយ ។

ជំពូកទី៧
ទោសបញ្ញត្តិ

មាត្រា ២៩.-

ម្ចាស់គម្រោង ឬម្ចាស់កម្មសិទ្ធិដែលខកខានមិនបានផ្តល់ ឬបកស្រាយខុសនូវព័ត៌មាន ឬមិនបានអនុវត្តផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ដូចបានពណ៌នានៅក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ឬបំពាននឹងបទប្បញ្ញត្តិណាមួយនៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២០ មាត្រា ២១ មាត្រា ២២ មាត្រា ២៣ និងមាត្រា ២៥ ជំពូកទី៩នៃច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។

មាត្រា ៣០.-

កំណត់ហេតុ និងការធ្វើបណ្តឹងចំពោះជនទាំងឡាយណា ដែលបានប្រព្រឹត្តផ្ទុយ ឬពុំអនុវត្តតាមមាត្រាណាមួយនៃអនុក្រឹត្យនេះគឺជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ៣១.-

មន្ត្រីបរិស្ថានរូបណា ដែលមានការធ្វេសប្រហែស ខ្វះការប្រុងប្រយ័ត្ន ឬមិនគោរពបទបញ្ជារបស់ក្រសួង ឬរួមគំនិតនឹងអ្នកប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬជួយសម្រួលក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើសនេះ ត្រូវទទួលទោសការផ្តន្ទាទោសផ្នែករដ្ឋបាល ឬនឹងត្រូវជាប់ចោទប្រកាន់ចំពោះមុខតុលាការ ។

ជំពូកទី៨

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៣២.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយពីអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា៣៣.-

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួង និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវសហការជាមួយក្រសួងបរិស្ថាន ហើយត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្ត អនុក្រឹត្យនេះតាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ។

មាត្រា ៣៤.-

អនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមានចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

ភ្នំពេញថ្ងៃទី១១ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៩

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុនសែន

តារាងឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុក្រឹត្យលេខ ៧២ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១១/០៨/១៩៩៩
ចំណាត់ថ្នាក់តម្រូវឱ្យធ្វើការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ល.រ	ប្រភេទអាជីវកម្ម	ទំហំ
១	វិស័យឧស្សាហកម្ម	
១.១	ផ្នែក ស្បៀង ម្ហូបអាហារ ភេសជ្ជៈ និងថ្នាំជក់	
១.១.១	មូលដ្ឋានកែច្នៃម្ហូបអាហារ និងគ្រឿងកំប៉ុង	≥ ៥០០ តោន/ឆ្នាំ
១.១.២	មូលដ្ឋានផលិតភេសជ្ជៈ-ទឹកផ្លែឈើគ្រប់ប្រភេទ	≥១.៥០០ លីត្រ/ថ្ងៃ
១.១.៣	មូលដ្ឋានផលិតដំណាប់ផ្លែឈើ	≥ ៥០០ តោន/ឆ្នាំ
១.១.៤	មូលដ្ឋានផលិតទឹកក្រូច	គ្រប់ទំហំ
១.១.៥	មូលដ្ឋានផលិតស្រា	គ្រប់ទំហំ
១.១.៦	មូលដ្ឋានផលិតស្រាបៀ-អាល់កុល	គ្រប់ទំហំ
១.១.៧	មូលដ្ឋានផលិតទឹកស្អាត	≥១០.០០០ នាក់ប្រើប្រាស់
១.១.៨	មូលដ្ឋានផលិតបារី	≥១០.០០០ កញ្ចប់/ថ្ងៃ
១.១.៩	មូលដ្ឋានផលិត កែច្នៃសន្លឹកថ្នាំជក់	≥៣៥០ តោន/ឆ្នាំ
១.១.១០	មូលដ្ឋានផលិតស្ករស	≥៣.០០០តោន/ឆ្នាំ
១.១.១១	មូលដ្ឋានកិនស្រូវ និងគ្រាប់ធញ្ញជាតិ	≥៣.០០០ តោន/ឆ្នាំ
១.១.១២	មូលដ្ឋានផលិតទឹកត្រី-ស៊ីអ៊ីវ-សៀង-ម្ទេស-ប៉េងប៉ោះ	≥៥០០.០០០ លីត្រ/ឆ្នាំ
១.២	ផ្នែកវាយនភ័ណ្ឌ សំលៀកបំពាក់ និងផលិតផលស្បែក	
១.២.១	រោងចក្រតម្បាញ-ជ្រលក់ពណ៌	គ្រប់ទំហំ
១.២.២	រោងចក្រកាត់ដេរ-បោកគក់-បោះពុម្ព-ជ្រលក់ពណ៌	គ្រប់ទំហំ
១.២.៣	រោងចក្រសម្លាប់ស្បែក-កែច្នៃស្បែក-ធ្វើការស្បែកគោក្របី	គ្រប់ទំហំ
១.២.៤	រោងចក្រផលិតអេប៉ុង-កៅស៊ូមូស	គ្រប់ទំហំ
១.៣	ផ្នែកផលិតផលពីឈើ	
១.៣.១	រោងចក្រក្តារបន្ទះ	≥១០០.០០០ម^{៣}/ឆ្នាំឈើមូល
១.៣.២	មូលដ្ឋានផលិតគ្រឿងសង្ហារិម	≥១.០០០ម^{៣}/ឆ្នាំឈើមូល
១.៣.៣	រោងចក្រអារឈើ	≥៥០.០០០ម^{៣}/ឆ្នាំឈើមូល
១.៤	ផ្នែកផលិតក្រដាស	
១.៤.១	រោងចក្រផលិតក្រដាស	គ្រប់ទំហំ
១.៤.២	រោងចក្រផលិតម្សៅក្រដាស និងកែច្នៃក្រដាស	គ្រប់ទំហំ

១.៥	ផ្នែកគីមី -ផលិតផលពីកៅស៊ូ និងប្លាស្ទិក	
១.៥.១	រោងចក្រប្លាស្ទិក	គ្រប់ប្រភេទ
១.៥.២	រោងចក្រកៅស៊ូកង់ និងពោះវៀនកង់គ្រប់ប្រភេទ	≥៥០០ តោន/ឆ្នាំ
១.៥.៣	រោងចក្រកៅស៊ូក្រែប	≥១.០០០ តោន/ឆ្នាំ
១.៥.៤	រោងចក្រផលិតអាគុយ និងថ្មពិល	គ្រប់ទំហំ
១.៥.៥	រោងចក្រគីមី	គ្រប់ទំហំ
១.៥.៦	រោងចក្រផលិតជីគីមី	≥១០.០០០ តោន/ឆ្នាំ
១.៥.៧	រោងចក្រផលិតថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិត	គ្រប់ទំហំ
១.៥.៨	រោងចក្រផលិតថ្នាំលាបគ្រប់ប្រភេទ	គ្រប់ទំហំ
១.៥.៩	រោងចក្រគីមីប្រេងកាត	គ្រប់ទំហំ
១.៥.១០	រោងចក្រផលិតម្សៅសាប៊ូ-សាប៊ូ -សាប៊ូទឹក	គ្រប់ទំហំ
១.៦	ផ្នែកផលិតផលពី រ៉ែ មិនមែនជាលោហ:	
១.៦.១	រោងចក្រស៊ីម៉ង់ត៍	គ្រប់ទំហំ
១.៦.២	រោងចក្រចំរាញ់ប្រេងកាត	គ្រប់ទំហំ
១.៦.៣	រោងចក្រផលិតឧស្ម័ន	គ្រប់ទំហំ
១.៦.៤	សំណង់បង្ហូរ និងឧស្ម័ន	≥២ គ.ម
១.៦.៥	កន្លែងផ្ទុកប្រេងឥន្ទន:សម្រាប់ចែកចាយ	≥១.០០០.០០០ លីត្រ
១.៦.៦	ស្ថានីយប្រេងឥន្ទន:	≥២០.០០០ លីត្រ
១.៦.៧	ការធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែ	គ្រប់ទំហំ
១.៦.៨	រោងចក្រផលិតកែវ-ដបគ្រប់ប្រភេទ	គ្រប់ទំហំ
១.៦.៩	មូលដ្ឋានផលិតក្បឿង	≥១៥០.០០០ដុំ/ខែ
១.៦.១០	មូលដ្ឋានផលិតឥដ្ឋក្រាល-ឥដ្ឋការ៉ូ	≥៩០.០០០ ដុំ/ខែ
១.៦.១១	រោងចក្រផលិតថ្មស្អុយ	គ្រប់ទំហំ
១.៦.១២	មូលដ្ឋានផលិតគ្រឿងសំណង់បេតុង	≥៩០០ តោន/ខែ
១.៦.១៣	រោងចក្រផលិតខ្លាញ់គោ-ប្រេងម៉ាស៊ីន	គ្រប់ទំហំ
១.៦.១៤	ការសិក្សាស្រាវជ្រាវអាជីវកម្មរ៉ែប្រេងកាត (ការខួងសាកល្បង, ការធ្វើឱ្យរញ្ជួយដី)	គ្រប់ទំហំ
១.៧	ផ្នែកឧស្សាហកម្មលោហ: មូលដ្ឋាន	
១.៧.១	រោងចក្រផលិតគ្រឿងយន្ត	គ្រប់ទំហំ
១.៧.២	រោងចក្រតំឡើងគ្រឿងយន្ត	គ្រប់ប្រភេទ

១.៧.៣	សហគ្រាសជួសជុលគ្រឿងយន្ត និងនាវា	គ្រប់ទំហំ
១.៨	ផ្នែកឧស្សាហកម្មកែច្នៃលោហៈ	
១.៨.១	រោងចក្រកែច្នៃលោហៈគ្រប់ប្រភេទ-ដែកគោល-លួសបន្លា -សំណាញ់	≥៣០០ តោន/ខែ
១.៨.២	រោងចក្រស្លដែក-ដែកថែប-អាលុយមីនីញ៉ូម	គ្រប់ប្រភេទ
១.៨.៣	រោងចក្រស្លលោហៈគ្រប់ប្រភេទ	គ្រប់ទំហំ
១.៩	ផ្នែកឧស្សាហកម្មផ្សេងៗ	
១.៩.១	មូលដ្ឋានកែច្នៃសំណល់-ដុតសំណល់	គ្រប់ទំហំ
១.៩.២	មូលដ្ឋានសម្អាតទឹកសំអុយ	គ្រប់ទំហំ
១.៩.៣	រោងចក្រអគ្គិសនី	≥៥ MW
១.៩.៤	រោងចក្រវារីអគ្គិសនី	≥១ MV
១.៩.៥	រោងចក្រផលិតសំឡី	≥១៥ តោន/ខែ
១.៩.៦	រោងចក្រផលិតចំណីសត្វ	≥១០.០០០ តោន/ឆ្នាំ
២	វិស័យកសិកម្ម	
២.១	ព្រៃសម្បទាន	≥១០.០០០ហិចតា
២.២	អាជីវកម្មព្រៃគប់	≥៥០០ ហិចតា
២.៣	ផ្ទៃដីដែលមានព្រៃឈើ	≥៥០០ ហ.ត
២.៤	ផ្ទៃដីដំណាំកសិកម្ម-ឧស្សាហកម្ម	≥១០.០០០ ហ.ត
២.៥	ផ្ទៃដីលិចទឹក និងដីតំបន់ឆ្នេរ	គ្រប់ទំហំ
២.៦	ប្រព័ន្ធស្រោចស្រព	≥៥.០០០ ហ.ត
២.៧	ប្រព័ន្ធដោះទឹក	≥៥.០០០ ហ.ត
២.៨	ផែនេសាទ	គ្រប់ទំហំ
៣	វិស័យទេសចរណ៍	
៣.១	តំបន់ទេសចរណ៍	≥៥០ ហ.ត
៣.២	ទីលានវាយកូនគោល	≥១៨ រន្ធ
៤	ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ	
៤.១	ការអភិវឌ្ឍន៍ទីក្រុង	គ្រប់ទំហំ
៤.២	តំបន់ឧស្សាហកម្ម	គ្រប់ទំហំ
៤.៣	សំណង់ស្ពានថ្នល់	ទម្ងន់≥៣០ តោន
៤.៤	សំណង់អគារ	កំពស់≥១២ម. ឬ ក្រឡាផ្ទៃ

		៨.០០០ម²
៩.៥	ភោជនីយដ្ឋាន	≥៥០០ កៅអី
៩.៦	សំណង់សណ្ឋាគារ	≥៦០ បន្ទប់
៩.៧	សំណង់សណ្ឋាគារតំបន់ឆ្នេរ	≥៤០ បន្ទប់
៩.៨	សំណង់ផ្លូវជាតិ	≥១០០ គ.ម
៩.៩	សំណង់ផ្លូវដែក	គ្រប់ទំហំ
៩.១០	សំណង់កំពង់ផែ	គ្រប់ទំហំ
៩.១១	សំណង់អាកាសយានដ្ឋាន	គ្រប់ទំហំ
៩.១២	ការបូមភក់-ល្បាប់	≥៥០.០០០ ម²
៩.១៣	កន្លែងចាក់សំរាមទីក្រុង	≥ប្រជាជន ២០០.០០០នាក់